

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 15 grudnia 2015 r.

Poz. 8449

UCHWAŁA NR 23/1291/2015 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 17 listopada 2015 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113, z późn. zm.) art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

postanowień uchwały Nr XV/113/15 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 29 października 2015 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych w zakresie określenia stawki podatku od pojazdów określonych w załączniku Nr 2 do uchwały, obejmującego ustalenie stawki podatku od ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, dla dwóch osi jezdnych i dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 31 ton w wysokości 2.419,00 zł, podczas gdy maksymalna stawka dla tej kategorii i dla przedziału do 36 ton łącznie nie może przekroczyć 2.396,41 zł - jako podjętej sprzecznie z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 6 listopada 2015 r. Rada Miejska Trzcianki, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz art. 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustaliła wysokość stawek podatku od środków transportowych.

W załączniku Nr 2 do uchwały określone zostały stawki podatku od środków transportowych od ciągnika siodłowego lub balastowego o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton. W kategorii ciągników przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą dla innych systemów zawieszenia osi jezdnych, dla dwóch osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniej niż 31 ton określono stawkę podatku w wysokości 2.419,00 zł, podczas gdy maksymalna stawka dla pojazdów do 36 ton łącznie (zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 2015 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2016 r. – M.P. z 2015 r., poz. 735) nie może przekroczyć 2.396,41 zł

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Miasta i Gminy Trzcianka o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do ww. uchwały wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 17 listopada 2015 roku.

Rozpoznając sprawę na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2015 roku, Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy

podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego odnośnie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych wynika z przepisów art. 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, górne granice stawek kwotowych określone w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1 i art. 19 pkt 1, obowiązujące w danym roku podatkowym ulegają corocznie zmianie na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 10 ust. 1 jednoznacznie wskazuje, że rada gminy określa w drodze uchwały wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć stawki maksymalnej wynikającej z ustawy ani być niższa od kwot określonych odpowiednio w załącznikach Nr 1, 2 i 3 do ww. ustawy. Rada może jedynie różnicować wysokość stawek podatku dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 7 ustawy, uwzględniając w szczególności wpływ środka transportu na środowisko naturalne, rok produkcji albo liczbę miejsc do siedzenia (art. 10 ust. 2 ustawy).

Z postanowienia art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że roczna stawka podatku od ciągnika siodłowego i balastowego, o którym mowa w art. 8 pkt 4, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów do 36 ton włącznie nie może przekroczyć 2.396,41 zł, a powyżej 36 ton – 3.100,42 zł, z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 2 do ustawy.

Analiza prawidłowości określenia stawek podatku wykazała, że w załączniku Nr 2 do uchwały określone zostały stawki podatku od środków transportowych od ciągnika siodłowego lub balastowego o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton. W kategorii ciągników przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą dla innych systemów zawieszenia osi jezdnych, dla dwóch osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniej niż 31 ton (bez określenia górnej granicy dopuszczalnej masy zespołu pojazdów) określono stawkę podatku w wysokości 2.419,00 zł, podczas gdy maksymalna stawka dla tej kategorii pojazdów do 36 ton włącznie nie może przekroczyć 2.396,41 zł (nastąpiło przekroczenie stawki maksymalnej o 22,59 zł).

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Izby stwierdziło nieważność stawki podatku od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia osi dla dwóch osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniej niż 31 ton w wysokości 2.419,00 zł. Jednocześnie, Kolegium wskazuje, że stosownie do art. 20a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w przypadku nieuchwalenia stawek podatku od środków transportowych stosuje się stawki obowiązujące w roku poprzedzającym rok podatkowy, z tym że jeśli stawki minimalne dla poszczególnych rodzajów pojazdów są wyższe od stawek uchwalonych na rok poprzedzający rok podatkowy – stosuje się odpowiednie stawki wynikające z załączników nr 1-3 ustawy.

Wypełniając obowiązki instruktazowe, Kolegium Izby wskazuje ponadto, że w § 4 badanej uchwały postanowiono, że „Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z mocą od 1 stycznia 2016 r.”.

W wyniku takiego sformułowania postanowienia § 4 przedmiotowej uchwały Rada Miejska ustaliła dwa terminy (daty) wejścia w życie tego aktu prawa miejscowego: pierwszy, który nakazuje stosować zapisy uchwały od dnia następującego po upływie 14 dni od publikacji w dzienniku urzędowym, oraz drugi, zgodnie z którym stosowanie przepisów uchwały winno nastąpić od dnia 1 stycznia 2016 r., skoro uchwała ma obowiązywać z mocą od 2016 roku.

Przepis art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych oraz niektórych innych aktów prawnych stanowi, że akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Analiza przywołanego przepisu prowadzi do wniosku, że ustawodawca jako regułę uznał, iż akty prawa miejscowego wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia we właściwym dzienniku urzędowym. Termin ten ma charakter terminu minimalnego, a organ stanowiący (gminny prawodawca) ma możliwość ustalenia późniejszego terminu wejścia w życie aktu prawa miejscowego. Nie powinny być jednak ustalane dwa różne terminy wejścia

w życie tych samych przepisów uchwały. Stanowisko powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowym, w którym ukształtował się pogląd, że pojęcia „wejście w życie” i „moc obowiązująca” nie mają rozbieżnych zakresów. Pojęcia te są tożsame znaczeniowo i służą do oznaczenia punktu na linii czasu, od którego następuje prawne kwalifikowanie stosunków społecznych przez pryzmat uchwalonych przepisów (vide wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 5 marca 2014 r. sygn. akt I SA/Go 51/14; wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 marca 1999 r. sygn. akt K 5/98).

W myśl § 45 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” przepisowi o wejściu w życie uchwały można nadać brzmienie, że:

- wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- wchodzi w życie po upływie ... (dni, tygodni, miesięcy, lat) od dnia ogłoszenia;
- wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia;
- wchodzi w życie z dniem ... (dzień oznaczony kalendarzowo);
- wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

O odmiennym brzmieniu niż ww. może być jedynie postanowienie nadające przepisowi (uchwale) moc wsteczną (§ 51 Zasad techniki prawodawczej), co w opisanym przypadku nie może mieć zastosowania, ponieważ uchwała została podjęta na tyle wcześnie, że mogła być opublikowana przed rozpoczęciem nowego roku podatkowego.

Mając powyższe na uwadze stwierdzono, jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

z up. Aniela Michalec
Przewodnicząca
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska